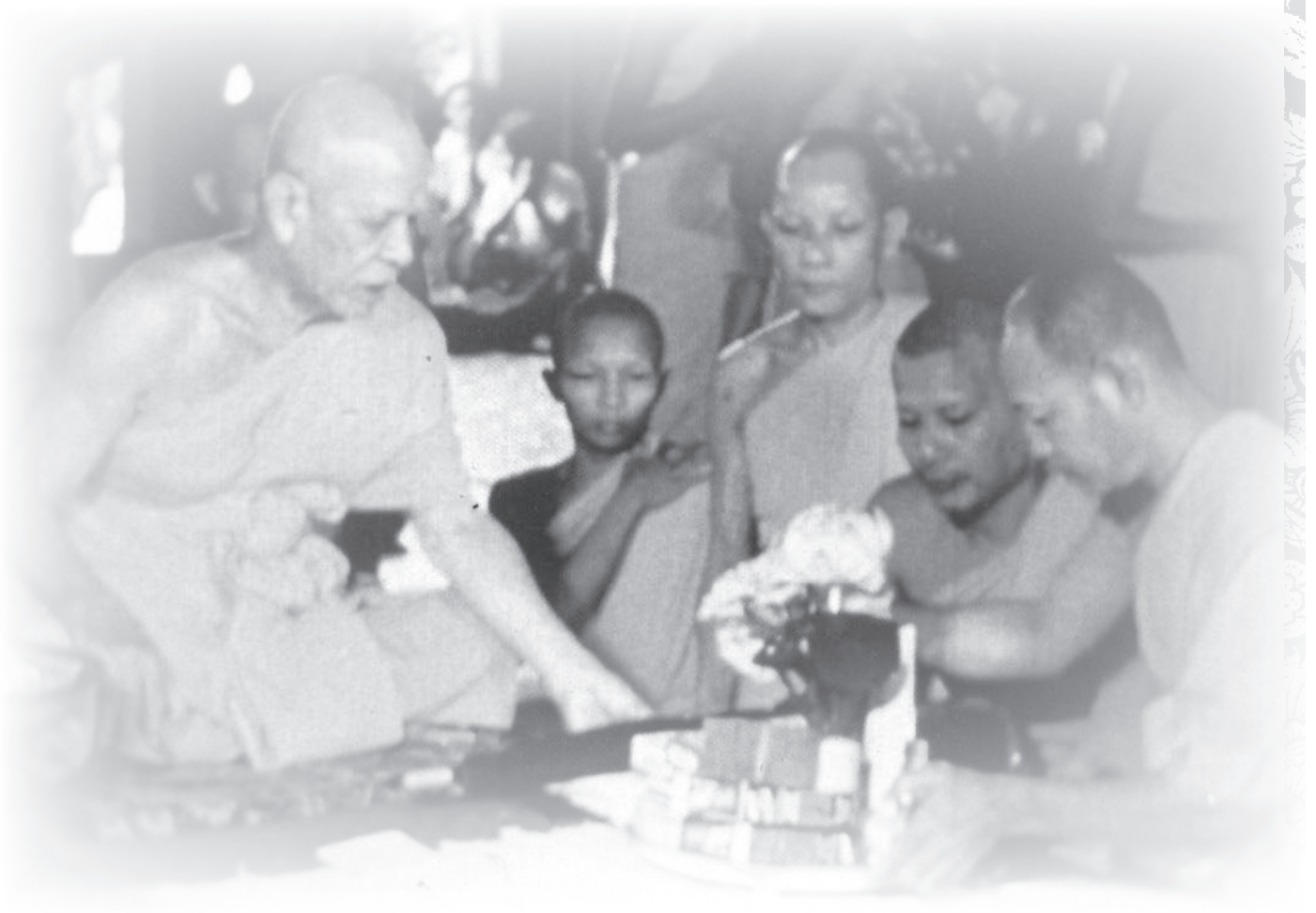

‘... ดีที่สุด คือ พระพุทธเจ้า
ชั่วที่สุด คือ มาร ...’

‘... ที่เป็นเช่นนี้เพราะนายโลกะ โทสะ โมหะ เขาปกครอง
เขาสั่งให้ทำเช่นนั้น เอาบ้านเมืองมาล่อ เอาความเจ็บความตายมาให้
ปราบมารเหล่านั้นลงเสียได้ มนุษย์จะได้อยู่เป็นสุข ...’

รวมพระธรรมเทศนา พระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร)

โอวาท แสดงในวันคล้ายวันเกิดหลวงพ่อ

๗ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๔๘

ผู้เทศน์เกิดวันศุกร์ ปีวอก บวชมา ๕๐ พรรษา คั่นว่าธรรมะเรื่อยมา การออกธุดงค์ใจเป็นมรรคผลสงบ สมาธิเป็นทาง รู้ว่าเป็น อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา เป็นปัญญา (ไม่ใช่ธรรม)

ดวงธรรมที่ทำให้เป็นพุทธรัตนะ ผู้เทศน์รู้จักเกือบ ๕๐ ปี (ตำราไม่มี) โดยคั่นว่าทางปฏิบัติ

ดีที่สุด คือ พระพุทธเจ้า

ชั่วที่สุด คือ มาร

ผู้เทศน์มารู้ตัวเมื่อบวชแล้ว ว่า ตันธาตุ (คือพระพุทธเจ้าองค์แรก ขณะนี้อยู่บนอายตณนิพพาน) ใช้ให้จุติมาเกิดเพื่อปราบมาร (ไม่ให้เจ็บ ไม่ให้แก่ ไม่ให้ตาย)

ถ้ามารไม่แพ้ ผู้เทศน์ยอมตายอยู่วัดปากน้ำ

มารปล่อยสายมาปกครองมนุษย์ มนุษย์ตกเป็นบ่าวเป็นทาสของ โลกะ โทสะ โมหะ (ผลคือความเสียหาย) มีแก่ มีเจ็บ มีตาย เช่น สงครามที่เกิดจาก โลกะ คือ ความโลภ เป็นเหตุให้คนเจ็บ คนตาย ลูกชายหญิงมีความหลง โมหะ ว่าตัวเองเก่งแล้ว พอเมวว่าไม่ได้ มี โทสะ โมหะโต้เถียงไม่กลัวเกรง

ที่เป็นเช่นนี้เพราะนายโลกะ โทสะ โมหะ เขาปกครอง เขาสั่ง ให้ทำเช่นนั้น เอาบ้านเมืองมาล่อ เอาความเจ็บความตายมาให้ ปราบมารเหล่านี้ลงเสียได้ มนุษย์จะได้อยู่เป็นสุข เจ้าตัวมารเหมือนผีเที่ยวสิง บังคับให้เป็นไปตามคำสั่งของเขา เราต้องเข้าวิชาธรรม จึงรู้เห็นหมดเพราะธาตุธรรมไม่เหมือนกัน

วัดปากน้ำช่วยเหลือแก่คนป่วยไข้ให้หายไม่ต้องกินยา มารมันยอมให้คนไข้หาย แต่มันไม่ยอมแพ้ มันแพ้หลอกๆ (ตามวิสัยของมาร) มนุษย์ชายหญิง เป็นพระก็มาก เป็นมารก็มาก เป็นธรรมกายดูเป็น รักษาตัวได้ เราจับสายธรรมะเสีย เขาก็ไม่รบกัน เก็บสมบัติให้หมด เก็บอาวุธให้หมดตามจุด เขาก็ไม่รบกัน (จับหรือเก็บในที่นี้ หมายความว่าเก็บในทางปฏิบัติธรรม) กวดกันอย่างนี้ ๒๕ ปีแล้ว แยกพระ แยกมารไม่ให้ปนกัน ไม่ให้กระทบกัน ต่างฝ่ายต่างเป็นสุข (เหมือนรัฐกันกระทบในมนุษย์โลก) จะให้สัญญาไม่รังแกกัน ถ้าไม่ยอมก็เก็บฤทธิ์เสีย ที่ไม่ตกลงกันเพราะเขาลองฤทธิ์กัน

ผู้เทศน์ปล่อยชีวิต (ยอมตายถวายชีวิตแด่พระพุทธเจ้า) ถึง ๒ คราว จึงได้พบ
ธรรมกาย (พระพุทธเจ้าเป็นเจ้าของ) ชายหญิงผู้ปฏิบัติธรรมถึงธรรมกายโคตรภู เท่ากับ
ได้บวชข้างใน เป็นหญิงบวชข้างใน เป็นชายบวชทั้งข้างในข้างนอกเป็น ๒ ชั้น

ความอยากเป็นเหตุให้เกิด เกิดเป็นผล หยาบดับได้ ดับเป็นชั้นๆ ดับตั้งแต่
กายมนุษย์หยาบจนถึงธรรมกาย ความเกิดเป็นของจริง ละได้ก็เห็นดับ ดับนั้นนิโรธ
นิโรธมีขึ้นได้เพราะศีล สมาธิ ปัญญา ดับหยาบไปหาละเอียดเป็นชั้นๆ เข้าไปจนเป็น
พระโสดา ตาดีก็เห็น ญาณดีก็รู้ มีบาปรับรอง พระพุทธเจ้าทั้งหลาย ธรรมกาย นั้น
แหละเป็นผู้รักษาความสงบ

(คัดจากหนังสือเรื่องธรรมกาย หน้า ๕-๖ หนังสือเล่มนี้ พิมพ์ที่โรงพิมพ์ไทยพาณิชย์การ
สีลม พระนคร เมื่อเดือน กันยายน ๒๕๕๕ โดยนางแนล้ม อุศุภรัตน์ เป็นผู้จัดพิมพ์)

หลวงพ่อวัดปากน้ำ อธิบายชี้จุดศูนย์กลางกายให้ดู ฐานที่ ๗

รวมพระธรรมเทศนา พระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร)